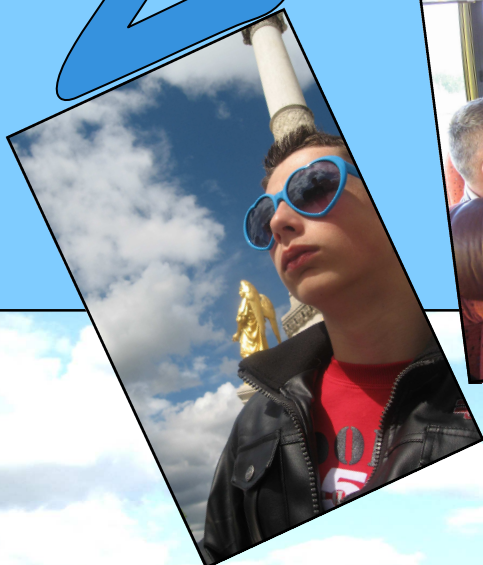

List učenika OŠ Bratoljuba Klaića
Godina 2012., broj 1., 2011./2012. Bizovac

ŽUBOR

Ruksak Glamci Ante Mirna Sport Psihologija Vukovar Grafiči
Patrick Ekologija Pjesma Osvjek

Uvodnik

Iako je bila suša, naš Žubor je ponovno zažuborio. Sretni smo jer smo gotovi s listom. Naš Žubor oslikava život u našoj školi. Mi, osmaši, preuzeli smo dio posla, a s njim veliku odgovornost. Marljivo smo istraživali, izvještavali tijekom školske godine i svoje novinarske radove objavljivali na zidnim novinama. Trudili smo se obavijestiti o svim važnim događajima u školi, prenijeti doživljaje s ekskurzija i izleta, izvijestiti o školskim tradicionalnim priredbama. Zahvalni smo svima kojima su nam pomogli i surađivali s nama u našem Žuboru. Nadamo se da će svatko od vas pronaći nešto zanimljivo za sebe u našem Žuboru i da ćemo ponovno žuboriti i sljedeće godine u novom sastavu.

Uredništvo lista

ŽUBOR

List učenika OŠ Bratoljuba Klaića
Godina 2011./2012. Bizovac

Glavni urednici: Patrick Perošević, Alen Drašković
Uredništvo: Luka Tonković, Eleonora Bajs, Manuela Šebek, Ana-Maria Lovrić, Alen Lovrić, Petra Cvetković, Petra Novoselić, Ivan Herega, Stephanie Gajec, Veronika Sudar, Petra Malogorski.

Lektura: Zdenka Bogović

Fotoreporteri: Stephanie Gajec, Eleonora Bajs

Za nakladnika: ravnatelj Ante Lovrinčević, prof.

Računalna tehnika: Alen Lovrić, Ivan Herega

U ovom broju pročitajte

2. Uvodnik
3. Sadržaj
4. Vučemo torbu punu knjiga
5. Po njemu se zove naša škola
6. Mi u Vukovaru
7. 45 godina s nama
8. Dan za pamćenje
10. Šetnja Osijekom
11. Grafiti na rubu umjetnosti i incidenta
12. Naši glumci
13. Ekolozi opet na natjecanju
14. Natjecanja, natjecanja ...
15. Sport u našoj školi
17. Rastanak s osmašima
21. Intervju s psihologinjom
22. Bivši učenici naše škole, današnji djelatnici
24. Projekt ruksak, 2011.
25. Iz života i rada naše škole
26. Što bi naši stari rekli sada
27. Volim likovni
28. Dan škole u slici

Vučemo torbu puno knjiga, glava nam je puna briga

Mnogoj djeci teško se odvojiti od svojih roditelja na prvi dan škole, a drugi jedva čekaju da ujutro dođu u školu i pozdrave svoje drage učitelje. Sjećam se kada smo mi osmaši bili prvašići, svima nam je bilo naporno to pisanje i računanje, a posebno nam je bilo teško ustajati rano ujutro. Kao i na početku godine, opet samo napravili intervju s prvašićima. Izabrali samo nekoliko učenika koji su nam odgovorili na nekoliko pitanja.

Koji predmet najviše voliš? Zašto?

Lukas: Hrvatski, zato jer uvijek dobivamo puno zadaće.

Što ti se najviše sviđelo u prvom razredu?

Lora: Meni je sve, a posebno što sam upoznala nove prijatelje i jako mi se sviđa.

Voliš li ići u školu?

Iva: Volim, samo mi je teško ustajati ujutro.

Što želiš biti kada odrasteš?

Antonio: Želim biti doktor da mogu pomagati ljudima u nevolji.

Stephanie Gajec, 8.a

Po njemu se zove naša škola

Bratoljub Klaić, pravim imenom Adolf Klotz, rodio se u Bizovcu 27. srpnja 1909. godine.

Djetinjstvo je proveo u Bizovcu i Zagreb. Napisao je knjigu studija i rasprava pod naslovom "Između jezikoslovlja i nauke o književnosti" kao i niz rasprava s područja akcentologije, dikcije i leksikografije. Postao je poznat po "Rječniku stranih riječi, kratica i izraza" objavio je 1951. godine, a 2001. je izišao u više izdanja. Doktorirao je 7. veljače 1941. obranivši doktorsku disertaciju "Bizovačko narječje" – dijalektološka studija. Umro je 1983. godine

Godine 1992. došlo je do preimenovanja naše škole. Sada naša škola već 20 godina s ponosom nosi ime Osnovna škola Bratoljuba Klaića. Mi smo jedina škola u Hrvatskoj koja nosi njegovo ime. Znam da mnogi učenici ne znaju tko je bio Bratoljub Klaić pa se nadam da će sada, nakon ovoga istraživanja, znati puno više, kao što sam saznala i ja.

Stephanie Gajec, 8.a

Mi u Vukovaru-Vukovar i mi

Svi znamo kako razoren i uništen je bio Vukovar, ali danas je grad obasjan suncem. Blista svojom ljepotom poput cvijeća što je tek procvjetao. Zar je potrebno bilo iz sebičnosti i ljubomore napasti, uništiti i razoriti Vukovar. Čovjek druge vjere i iz druge zemlje ubija bez milosti i imalo ljubavi prema ljudskom biću. Naše heroje koji su nas spasili ne smijemo zaboraviti. Ako ih zaboravimo, zaboravit ćemo na sve što su se borili. Toliko boli i krvi, ali smo postigli sve što smo htjeli, a to jest spasili Hrvatsku.

Manuela Šebek i Patrick Perošević, 8.b

GRAD HEROJ

U Vukovaru sam imao čast posjetiti Memorijalno groblje, Ovčaru, vojarnu, bolnicu. Najzanimljivije mi je bilo u vojarni gdje sam bio u tenku, u oklopnom vozilu. Na trenutak sam se vratio sjećanju u Vukovar za vrijeme rata i pitao sam se: kako su vukovarčani mogli izdržati sve te strahote i patnje. Sretan sam jer Vukovar danas ponosno živi na obalama Dunava u miru i slobodi.

Luka Tonković, 8.a

Po prvi put sam posjetila Vukovar zajedno sa svojim prijateljima iz 8.a i 8.b razreda povodom dvadesete obljetnice pada Vukovara i poručujem svima

“NIKADA NE ZABORAVIMO VUKOVAR!”

Ana-Maria Lovrić, 8.a

S VAMA SAM 45 GODINA

-intervju s nastavnicom P. Andraković koja

ODLAZI u mirovinu

Kako ste se odlučili na ovaj posao?

Od najranijih dana u svome životu znala sam da ću biti učiteljica. U prvom razredu u školi sam rekla da ću biti učiteljica, pa me moja učiteljica (Reza Sudar, bila je iz Bizovca) iz šale zvala kolegice. U osnovnu školu išla sam u Veliškovcima, a zamislite, moja učiteljica iz Bizovca, i ja na kraju završim u Bizovcu i do kraja radnog vijeka mi smo bile kolegice. Za matematiku sam se odlučila poslije završene gimnazije. Matematika je bila i ostatak moje vječne ljubavi, a moram vam reći da u životu ništa nije teško ako stvarno voliš. U našoj školi radim od daleke 1967. godine. U Brođancima sam radila 6 godina. Ne znam, znate li, da je bila nekada u Brođancima cijela osnovna škola, bilo je učenika od prvog do osmog razreda. U razredima je bilo po 25 učenika. Ostalo vrijeme pa sve do danas radim u ovoj školi. Kako vidite, svih 45 godina radim u istoj školi. Mnogi učenici, 45 generacija prošlo je kroz moje ruke. Mnogi vaši roditelji, braća, sestre i rođaci kod mene su učili i naučili (???) matematiku. Glavni cilj mi je uvijek bilo, učenike naučiti misliti što će im pomoći u životu. Razgovarajući sa bivšim učenicima, mnogim sam pomogla.

Je li vam neka generacija ostala u posebnom sjećanju?

U proteklih 45 godina ima nekoliko generacija iz Ladimirevaca (učenici 1974./1975. godišta). U toj generaciji je i naša kuharica Marijana. Slijedeća generacija je „Pauline bebe“ kako sam ih ja zvala i učenici u školi, bili su učenici (rođeni 1992./1993.). U toj generaciji je bio Domagoj Kusalić, (vrlo ga često spominjem u školi). Dajana Anočić... Slijedeća moja draga generacija je, naravno, moj sadašnji razred 5.b i bit će mi se vrlo teško rastati od njih.

Volite li svoj posao?

Svoj posao volim iznad svega. Inače volim izazove u životu, situacije u kojima moraš misliti, pronalaziti kreativna rješenja. Posao učitelja matematike je vrlo zahtjevan, zahtjeva stalno učenje i usavršavanje. Cijeli radni vijek sam istraživala načine koji će djeci približiti matematiku, razbiti uobičajene stereotipe „Uh, ta matematika!“, matematika je teška, ili ja nisam za matematiku...

Jeste li imali problema s učenicima?

Kao i inače u životu pored lijepih doživljaja u školi nađe se i oni drugi. No mi koji volimo svoj posao, djeci nestašluke brzo opraštamo i takve događaje potiskujemo i nastojimo ih zaboraviti.

Mislite li da ste stroga nastavnica?

Mislim da nisam nikako stroga. Učenici miješaju dosljednost i strogost. U početku rada sa pojedinom generacijom dogovaramo pravila rada i naravno očekujem da ih se pridržavamo svi, i ja i učenici. U čemu se vidi moja dosljednost? Dogovor je bio, u redovnom pisanju zadaća i izvršavanja svojih obveza. Isto tako tko to ne odradi na vrijeme, da to bude poslije, ali posao se mora odraditi. Naravno stalno inzistiram na redovnom učenju, i zato učenici misle da sam stro-

Petra Malogorski, 8.a

Dan za pamćenje

Nastavni dan u autobusu Bizovac - Zagreb.

Nakon mjeseci dogovaranja osvanuo je i taj dan – dan odlaska u Zagreb. Rano ujutro i u polusnu uputili smo se busom prema glavnom gradu. Prvo što smo ugledali kad smo došli bila je dvorana Vatroslava Lisinskog. Nakon što smo se udobno smjestili svijetla su se ugasila i sve je bilo spremno za početak. Imali smo priliku poslušati poznate skladbe kao što je: “Romeo i Julia” i druge. Nakon što je orkestar i posljednji put zasvirao, uputili smo se prema Cvjetnom trgu, također smo posjetili katedralu i Hrvatski sabor. Bio je to pravi turistički doživljaj! I krenuli smo kući, svi sretni i zadovoljni, uspomenama na bogate zagrebačke doživljaje.

Ljubav u duru i molu

Iz pera profesorice A. Jandrok Škugor.

Hrvatska glazbena mladež organizirala je već tradicionalni tjedan glazbe za djecu i mladež u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog.

Na koncertu su izvedene najpoznatije glazbene teme, arije, plesne sekvence iz baleta iz djela skladatelja inspirirana pričom „Romeo i Julia“.

Tijekom izvedbe svojim nas je ugodnim glasom vodio kroz program Dražen Sirišćević. U izvedbama su nastupili, uz orkestar Zagrebačke filharmonije, brojni umjetnici, operni pjevači i baletni plesači. Bio je to jedan neprocjenjiv doživljaj za mene i za moje učenike.

Osmiši u Hrvatskom saboru

Nakon razgledavanja Zagreba posjetili smo Hrvatski sabor gdje su nas dočekali bivši učenic naše škole, a sada saborski zastupnik Josip Salapić i Tomislav Ivić, saborski zastupnik iz Valpova.

Tko je sljedeći saborski zastupnik?

Kud god pođeš, u Mc.Donalds dođeš

Patrick Perošević, 8.b

Šetnja Osijekom

Prošli tjedan, točnije u petak uputili smo se prema Osijeku. Za organizaciju odlaska i zanimljiv sadržaj izleta pobrinuli su se nastavnik Bartulac, nastavnik Fišer i nastavnica Savić. Prošetali smo najznamenitijim dijelom grada Tvrđom, prema Muzeju Slavonije.

Muzej Slavonije

U muzeju nas je dočekala gospođa koja nam je govorila o znamenitostima koje se nalaze u muzeju. Većinu muzeja činili su spomenici, ali susreli smo se i sa starom gramofonskom pločom, starim slikama i značajkama iz života....

Na rundeli velikana

Nakon muzeja, krenuli smo prema III. gimnaziji koja nam je bila važna jer su se ispred nje nalazile znamenitosti koje nismo mogli zaobići. Dakle, ispred Matematičke gimnazije nalaze se skulpture Josipa Jurja Strossmayera i Lavoslava Ružičke pa smo zastali kod njih i pročitali zanimljivosti iz njihova života.

Muzej riba i školjaka

Poslije obilaska naših poznatih, krenuli smo prema Muzeju riba i školjaka. Ondje nas je dočekao gospodin koji je rekao kako je sve to on sam izronio i ulovio. Svi smo u čudu gledali i pažljivo pratili njegovo izlaganje koje je završilo u tren oka.

Galerija slika

U čudu i s velikim iznenađenjem napustili smo muzej i uputili se prema osječkoj Galeriji slika. U galeriji nas je dočekala gospođa Francesca koja nas je provodila galerijom uz simpatičan talijanski naglasak. Promatrali smo slike poznatog slikara Bele Čikoš-Sesije. Nakon vrlo zanimljive izložbe, zahvalili smo se gospođi Francesci koja nam je strpljivo objašnjavala slikarske tehnike kojima se koristio umjetnik i već umorni i iscrpljeni krenuli prema mjestu kojemu smo se itekako radovali. Naravno, riječ je o McDonaldsu. Ondje smo se malo okrijepili i time završili svoju terensku nastavu.

Razgovarala i fotografirala: Ivana Kurtović, 7.a

Grafiti na rubu umjetnosti i incidenta

Patrick zna prepoznati prave grafite

Bog! Patrick što to radiš?

Ma ništa, dosadno mi je.

Mogu li ti postaviti nekoliko pitanja?

Naravno.

Primjetila sam da lijepo crtaš pa me zanima kako to da crtaš baš grafite?

Pa zato što možeš crtati u bilo kojim bojama i raznim oblicima.

Jesi li ikada pravio grafite na zidu?

Ne, nažalost.

Kako ih onda praviš?

Na formatima papira A4 markerima

Je li pribor skup?

Ne, cijene su od 4-10 kuna.

Kako si počeo crtati grafite?

U 4. razredu crtao mitološka bića, ali kada sam vidio bratića kako crta grafite odmah sam se zainteresirao.

Misliš li da ćeš u budućnosti crtati?

Da.

Može grafit za kraj?

Naravno, sa zadovoljstvom.

Eleonora Bajš, 8.b

Naši glumci

„HLOVERKA I JAJO“ U DJEČJEM KAZALIŠTU OSVOJILI 3.MJESTO!

Na nedavno održanom natjecanju dječjih igrokaza „Pozor! Plivamo na sceni!“ u organizaciji DOKKICE i dječjeg kazališta Branka Mihaljevića u Osijeku, Dunja i Ivor prvi su puta nastupili na pravoj sceni-sa svjetlima i zvukom, oduševili komisiju i publiku te osvojili 3. nagradu.

NAŠI GLUMCI U USPONU

Osim u kazalištu, bili su sudionici Lidrana na kojem su predstavljali našu školu.

Jeste li već čuli za eko grupu? Naime,eko grupa u našoj školi postoji već dugi niz godina, pod vodstvom prof. Emilije Savić. Kroz te godine sudjelovali su na brojnim natjecanjima i ostvarili odlične rezultate. Svake godine sudjeluju na županijskom natjecanju, a na državnom su bili devet puta, od toga dva puta prvi. Ove godine ekipu su činili Katarina Kalkan iz 5. Razreda, Anton Žužić iz 6., Mihael Grladinović iz 7. I Veronika Sudar iz 8. Razreda. Natjecanje se sastoji od 3 djela: pismenog, PowerPoint prezentacije i usmenog. Na pismenom dijelu svaki član ekipe piše svoj test, nakon toga slijedi PowerPoint prezentacija gdje članovi ekipe zajedno izlažu rad koji su napravili, te na kraju prvih pet ekipa sudjeluju na usmenom djelu i na samom kraju prve dvije ekipe idu na državno natjecanje. Ove godine tema prezentacije bila je „Licitari-srca i još ponešto“, na žalost,nisu se uspjeli plasirati na državno natjecanje te su zauzeli osmo mjesto. Čestitamo im na rezultatu i želimo još puno uspjeha na nadolazećim natjecanjima.

Veronika Sudar, 8.a

Natjecanja, natjecanja

Svoja znanja pokazali su mnogi učenici na školskim i županijskim natjecanjima. Sretni smo i ponosni zbog toga što svake godine sudjelujemo na gotovo svim natjecanjima.

NATJECANJE	RAZINA NATJECANJA	UČENICI	UČITELJI
Lidrano -filmski zapis -scenski zapis -školske novine	Županijsko (ekipno)	1.Katarina Marić, VIII.b 2.Fran Vuković, VIII.a 1.Igor Živić, VII.a 2.Dunja Pejaković, V.b 1.Eleonora Bajš, VII. 2.Tina Jukić, VIII.b	Slaven Školka Dubravko Bartulac Slaven Školka
HRVATSKI J.	Županijsko	1. Petra Sršić, VIII.a	Zdenka Bogović
ENGLJSKI J.	Županijsko	1. Petra Sršić, VIII.a	Mirela Culek
NJEMAČKI J.	Županijsko	1.Ivan Herega, VIII.b 2. Petra Sršić, VIII.b	Mirela Culek
Kemija	Županijsko	1. Ivan Herega, VIII.b	Emilija Savić
Ekologija	Županijsko (ekipno)	1. Katarina Kalkan, V.a 2. Anton Žužić, VI.a 3. Mihael Grladinović, VII.b 4. Veronika Sudar, VIII.a	Emilija Savić
Geografija	Županijsko	1.Petra Sršić, VIII.a 2. Stjepan Pekić, V.b	Marko Teskera
Vjeronauk	Županijsko	1.Veronika Sudar, VIII.a 2.Maria Elena Kiš, VII.a 3.Iva Ivković, VII.a 4.Ingrid Kovačević, VII.b	Marina Školka
Mladi Tehničari	Županijsko	1.Ivana Pilj, V.b 2.Robert Stanić, V.b	Gabrijela Cvetković

Pitam te, pitaš me

Naši najuspješniji natjecatelji na županijskom natjecanju su razmijenili svoja mišljenja „Licem u lice“

Petra: Na koliko si natjecanja išao?

Ivan: Na dva, iz njemačkog i kemije.

Ivan: Na kojim si natjecanjima bila?

Petra: Na 4, a to su: njemački, hrvatski, engleski, geografiju

Petra: Gdje si postigao bolji rezultat?

Ivan: Na njemačkom, bio sam deveti.

Ivan: Kako si se osjećala prije i tijekom natjecanja?

Petra: Bila sam nervozna, stalno sam gledala na sat.

Petra: Što ti je bilo teže?

Ivan: Naravno kemije!

Ivan: Jesi li se i s kim prijateljila iz druge škole?

Petra: Da, na engleskom s Ivom iz Valpova.

Petra: Je li ti žao što nisi prošao na državno iz njemačkog?

Ivan: Ne, zadovoljan sam svojim uspjehom.

Petra: Jesam, sa svima osim s engleskim. Smatram da sam napravila sve što sam mogla, ali s engleskim

nisam jer sam mogla puno bolje.

Ivan: Jesi li se i s kim prijateljila iz druge škole?

Petra: Da, na engleskom s Ivom iz Valpova.

Petra: Jesi li prije natjecanja bio nervozan?

Ivan: Nisam bio nervozan.

Ivan: Jesi li poželjela ići na državno?

Petra: Jesam, iz engleskog, SAMO iz engleskog zato što engleski jako volim.

Petra: Je li ti žao što nisi prošao na državno iz njemačkog?

Ivan: Ne, zadovoljan sam svojim uspjehom.

SPORT

Sport je u našoj školi visoko cijenjen, tako smo i ove godine imali puno sportskih događaja: nogomet, šetnja u Brođance, cros i puno drugih...

Olimpijski dan

Povodom olimpijskog dana u Osnovnoj školi Bratoljuba Klaića u Bizovcu, održano je nekoliko sportskih disciplina. Razredi Osnovne škole pa i vrtić su se natjecali u crosu, nogometu, rukometu, graničaru i ostalim disciplinama. Olimpijski program obuhvaća sve športove s olimpijskim igrama. Pet isprepletenih krugova predstavlja jedinstveno pet kontinenata. Geslo olimpijskih igara je: Citius-altius-fortius, što znači: BRŽE-JAČE-VIŠE. Svi smo bili odjeveni u bijele majice kao

simbol mira i PRIJATELJSTVA. Dječaci i djevojčice od 1. Do 8. Razreda natjecali su se u crosu. Natjecale su se djevojčice 5. i 6. razreda, pobijedila je ELENA PJEVAČ 6.b, a nakon toga dječaci. Pobjednik je ANDRIJA VINKOVIĆ 6.b. Poslije su se natjecale djevojčice 7. i 8. Razreda, pobijedila je DAJANA ŠUTAK 7.b. Pobjednik među dječacima bio je NIKOLA GLA-VAŠIĆ 8.b
Čestitamo svim pobjednicima!

Osmaši osnovne škole B. Klaića obilježili Dan pješaćenja

Osmaši Osnovne škole Bratoljuba Klaića prošetali su se danas od Bizovca do Olimpijskog sela i nazad. S učenicima su šetali i profesori Slaven Školka, Marko Teskera i nastavnica Ankica Slamek. Za pješački pothvat učenicima su nastavnici darovali jabuke, simbol zdravlja, kako i priliči uoči obilježavanja Dana jabuka 20.10.

Pješaćenje je najprirodniji po zdravlje najkorisniji način čovjekova kretanja.

Ovaj oblik tjelesne aktivnosti je najjednostavniji i najpristupačniji za zdrave i bolesne, za svaku životnu dob i za oba spola.

Redovito pješaćenje tri puta tjedno po 30 minuta povoljno utječe na rad srca i krvnih žila, snižava i regulira krvni tlak, eliminira višak kilograma, jača mišiće...

Alen Lovrić, 8.a

Intervju s veslačicom Mirnom Rajle-Brođanac

Kada ste se počeli baviti veslanjem?

Veslanjem sam se počela baviti 4.11.1990. nakon što sam odustala od stolnog tenisa.

Kako da ste se odlučili baš za veslanje?

Prvo sam počela sa stolnim tenisom, ali su počeli prodavat cure pa mi se to nije sviđalo i odustala sam, a tata i brat su bili veslači pa sam onda i ja počela.

Gdje ste napravili prve zaveslaje?

Na Dravi naravno. Mi smo imali mogućnosti odmah čim smo krenuli s treniranjem da veslamo na Dravi.

Jeste li trenirali u još nekim klubovima osim u „Iktusu“?

Nisam zato što sam vjerna Osijeku i „Iktusu“.

Na koliko ste prvenstava sudjelovali?

Sudjelovala sam na 15 svjetskih prvenstava, na svjetskim vojnim igrama, 3 puta na mediteranskim igrama, na 17 prvenstava Hrvatske u veslanju.

Koliko ste odličja do sada osvojili?

Do sad sam osvojila više od 60 odličja, od čega je zlatnih 45.

Jeste li se morali puno odricati da biste došli do titule veslačice stoljeća?

Da naravno kao i u svakom sportu tu su treninzi, vježbanja, utakmice. Moraš se odreći puno slobodnog vremena.

Što biste poručili onima koji žele postati veslači?

Za sport nije potrebno puno talenta nego jako puno rada i vježbe.

Alen Drašković, 8.b

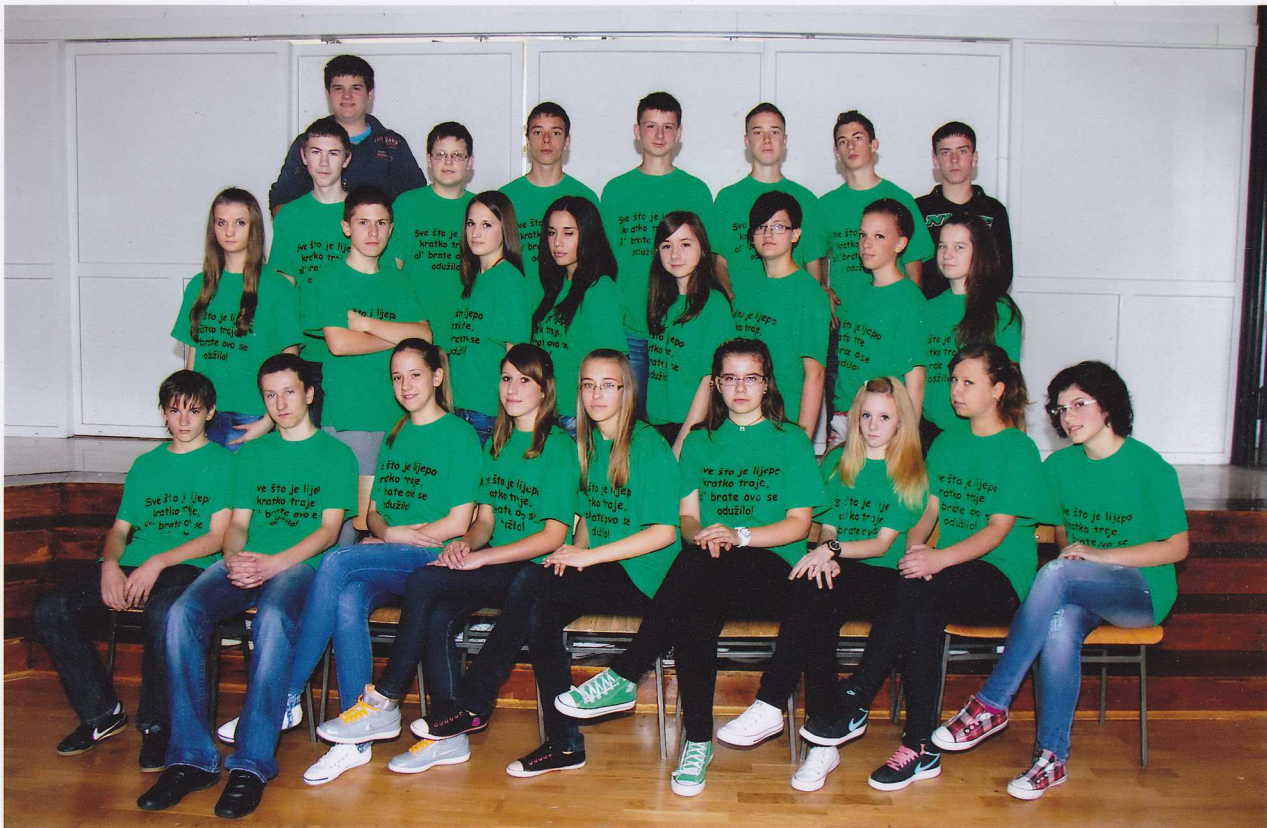
Rastanak s osmašima

OD KOLIJEVKE PA DO GROBA

NAJLJEPŠE JE DAČKO DOBA

Sada kada se polako opraštamo s profesorima, školom i prijateljima, vidim da su oni, zapravo, moja druga obitelj. Željela bih da tek krećem u osnovnu školu, ne želim napustiti ovaj razred, ovu školu i pomisliti da više neću koračati njenim hodnicima, da više ne sjedim u ovim učionicama gdje sam sa svojim razredom provodila teške i radosne trenutke. Ali to je nemoguće jer svatko kreće svojim putem. Ne sviđa mi se što vrijeme tako brzo leti, ne želim da moje djetinjstvo tako brzo prođe. Tek sad shvaćam koliko mi je bilo lijepo. Naučila sam dosta životnih lekcija. Nedostajat će mi moji dragi prijatelji, moj razred, nastavnici, prve ljubavi, učionice u koje smo ulazili sa strahom od loših ocjena, vike nastavnika, školska dvorana u kojoj smo pustili sve brige, Zvonko Spasić koji nas je spašavao. Sada svi, mi koji smo se družili zajedno, u našim uspomina i padovima, polako se razilazimo. Ne mogu zamisliti taj dan, a bit će to 15.6.2012. Tog dana proći će jedan dio mog života, ali ostat će mi u jako lijepim uspomenama. Sve mi je tako brzo prolazilo jer je u školi sve teklo najbolje. Prijatelji su bili odlični, a tek moj razred. Zaboravila sam na vrijeme i odjednom shvatila kako je zapravo još malo vremena ostalo od našeg zajedničkog života. Sve sam svoje prijatelje zavoljela kao vlastitu braću i sestre. Zauvijek ću biti zahvalna svojim prijateljima svom razredu, nastavnicima što su me trpjeli i što su mi pomagali kad mi je pomoć bila najpotrebnija. Pamtit ću ovaj razred, sve naše uspone i padove, sva ta naša zajednička druženja. Neki od nas zajedno će i u novu školu, a neki zaplivati potpuno drugim vodama. Ja bih željela da svi idemo opet zajedno, ali ja znam da je to moja jedna neostvariva želja. Radujem se novom odlasku u školu, ali ipak, jedan dio mog srca tuguje za ovom školom i mojim nezaboravnim razredom i prijateljima iz nje. Bilo je smijeha, veselja, nesreće, puno zabave, ljubomore, svađe, tučnjave i prve ljubavi. Svoj razred pamtit ću po našim zgodama, našim ludarijama i po našem nedoličnom ponašanju. Zajedno smo prolazili kroz mnoge probleme zbog kojih smo ispaštali. Sredinom lipnja završava moje najljepše životno razdoblje, mogu reći da nam tada završava i djetinjstvo. Svatko od nas je različit, ali po tome smo posebni i jedinstveni. Svatko od nas dio je jedne cjeline bez koje bi ovaj razred bio tužan i dosadan. Po svakome od nas pamtit ću ovaj razred i kažem: "Od kolijevke pa do groba najljepše je dačko doba". I ako mi niz obraz krene suza, zasigurno će to biti suza radosnica koja će u sebi nositi sve uspomene na moj nezaboravni razred kojeg ću zauvijek voljeti i zauvijek ću ga se sjećati. Zbogom, razrede.

Eleonora Bajs, 8.b

8. b OŠ B. KLAIĆA, BIZOVAC 2011./2012.

Razrednica: Ankica Slamek

Učenici:

1. Petra Novoselić	15. Katarina Marić
2. Marina Šokman	16. Filip Krajina
3. Lorena Nemet	17. Katarina Dedić
4. Matea Cvetković	18. Ivan Pilj
5. Valentina Mitrić	19. Ivan Tadić
6. Tajana Antolović	20. Stjepan Salapić
7. Elizabeta Bašić	21. Alen Drašković
8. Patrick Perošević	22. Nikola Glavašić
9. Josip Jakovčević	23. Ivan Herega
10. Manuela Šebek	24. Marko Lepen
11. Eleonora Bajs	25. Kristijan Karlović
12. Ivana Drašković	
13. Anja Adžaga	
14. Tina Jukić	

I oni koji nažalost nisu na slici:

- 26. Ivana Bartolac
- 27. Karlo Beljak
- 28. Mirna Skrok

8.a

MOJ RAZRED

Prošlo je 8 godina, našem druženju je kraj, u našim srcima ostat će susreta naših sjaj!! Završilo je još jedno prekrasno i nezaboravno razdoblje u našim životima i došao je red na okretanje nove stranice, red na novo razdoblje i ulazak u svijet odraslih. Neki od nas još svega nisu ni svjesni, nisu svjesni kako je sve brzo prošlo, ali jedno smo svi sigurni, ovaj razred pamtit ćemo cijeli život jer smo totalno drukčiji od drugih. U mom razredu nije bilo puno svađa, ali uvijek su postojale grupice s nekoliko učenika, ali uvijek je potrebno razmišljanje drugih iz razreda.

Nema nas puno, ali me za svakog od njih veže nešto posebno što ću pamtit za uvijek. Imamo najbolju razrednicu koja nam predaje engleski i njemački jezik. Razrednica uvijek voli poslušati razmišljanja svakoga od nas. Prisjećamo se zajedničkih trenutaka koje smo proveli u ovom razdoblju. Nakon osnovne škole svatko od nas će otići na drugu stranu i u druge škole, imat ćemo novo društvo, ali ipak to neće biti kao prije. Jako će mi nedostajati svi iz ove škole zbog odličnog ponašanja. Zahvalna sam svima nastavnicima koji su nas učili i koji su uvijek tu kad god nešto zatrebaš.

Stephanie Gajec, 8.a

RASTANAK S OSNOVNOM ŠKOLOM

Došlo je i o što smo gotovo cijelo vrijeme očekivali, pitali se puno puta kad će to doći, a evo ga sad tu, pred vratima. Kuca, kuca... Kraj. Rastanak s osnovnom školom. Sada kad je tu, tako blizu, nekako me umjesto osjećaja sreće obuzimaju sasvim suprotni osjećaji. Neka tuga i nostalgija. Nostalgija za svim što sam zajedno sa svojim prijateljima prošla u ovih osam godina. Znam da je sve to nepovratno iza nas i da se više nikad neće vratiti. Postajem svjesna da se rastajući s osnovnom školom polako, ali sigurno, rastajemo i s djetinjstvom, zaigranim, bezbrižnim kakvo je uglavnom i bilo. Evo već se sad, i prije ljetnih praznika, moramo odlučiti u koju ćemo srednju školu, donijeti odluku možda za cijeli život. Velika je to odgovornost kakvih nije bilo u osnovnoj školi, u djetinjstvu. Eto, zato će mi nedostajati osnovna škola.

Nedostajat će mi i prijatelji s kojima sam proteklih osam godina bila gotovo svaki dan kako u školi, tako i poslije nje. Znam da ću s nekima od njih i dalje ostati prijatelj, možda cijeli život, ali znam i da će s većinom ovo biti rastanak, prestanak pravog druženja, a nekima se, možda, nikad više neće ni vidjeti. Tko zna kuda će nas sve život odvesti. Iako je to normalno, i tako je bilo sa svim generacijama prije nas. Obuzme m neki osjećaj tuge i sjete, uhvati me nostalgija za svim tim dragim ljudima, prošlim vremenom i događajima koje smo zajedno proživjeli. Unatoč tomu da i imam neku moć promijeniti sve to, zaustaviti vrijeme, vratiti se unazad čak, ne bi to učinila. S nestrpljenjem iščekujem sve što je ispred mene, proživjeti sve to kao i ovo dosad, a uspomenu na vrijeme osnovne škole i na zgrade, i nezgode, na sve prijatelje s kojima sam ih dijelila, čuvat ću cijeli život.

Petra Cvetković, 8.a

Razrednica: Mirela Culek

Učenici:

1. Ivan Bašić	13. Karla Kardum
2. Magdalena Blažević	14. Matea Levačić
3. Valentina Bobinac	15. Alen Lovrić
4. Andrea Bošnjak	16. Ana-Maria Lovrić
5. Petra Cvetković	17. Petra Malogorski
6. Andrea Desnica	18. Bruno Marincel
7. Josipa Dumančić	19. Igor Perić
8. Filip Franjić	20. Petra Sršić
9. Stephanie Gajec	21. Veronika Sudar
10. Petar Garmaz	22. Josipa Štigler
11. Matko Grladinović	23. Melani Tomoković
12. Anabela Jazvo	24. Luka Tonković
	25. Fran Vuković

Intervju s psihologinjom Zvončicom Kučanda

1. Kako ste se baš odlučili za ovaj posao?

-Dok sam odrastala, ponekad sam mislila da bih mogla s nekim razgovarati osim roditelja, naravno, već sa nekom starijom osobom koja bi mogla bolje pojasniti neke stvari.

2. Sviđa li vam se ovaj posao?

- Naravno.

3. Sviđa li vam se rad s djecom?

-Da, zato sam na neki način odabrala ovaj posao. Djeca su otvorena i vesela daju i meni energiju.

4. Na koji način pomažete djeci?

- Pa najčešće razgovorom jer ponekad je dovoljno samo ispričati za nešto što se dogodilo, uputiti ih gdje bi mogli dobiti informacije, ovisi o problemu.

5. S kakvim vam se problemima obraćaju djeca?

- S problemima u odnosu s prijateljima, nastavnicima, u obitelji, oko izbora zanimanja, ponekad i ljubavnih problema i, naravno, ako se trebaju nekome povjeriti.

6. Biste li preporučili svoj posao današnjim osmašima?

- Da, ukoliko budu u mogućnosti da mogu nekome pomoći, ali samo taj osjećaj da možete nekome pomoći lijep je osjećaj.

Sada kada smo se upoznali kroz intervju, mislim da bih vam trebala malo bolje objasniti što je to što radi psiholog u školi. Psiholog kao stručni suradnik surađuje s učiteljima i drugim stručnim suradnicima, učenicima i roditeljima.

-Što radi psiholog?

Posao školskog psihologa u radu s djecom je:

- Provođenje individualnog i grupnog savjetovanja učenika
- Sudjelovanje u procjeni psihofizičkog stanja djeteta pri upisu u prvi razred
- Identifikacija učenika s teškoćama u učenju i darovitih učenika
- Rad s učenicima koji su rizičnog ponašanja
- Provođenje profesionalne orijentacije učenika

Psiholog koristi različite metode, a to su:

- Testovi i upitnici
- Razgovor
- Igra, crtanje
- Radionice u razrednim odjelima tijekom sata razrednika ili s grupom učenika o različitim temama (komunikacija, aktivno slušanje, samopoštovanje, empatija, tolerancija, rješavanje sukoba i sl.
- Predavanja za učenike/učitelje/roditelje

Na razgovor kod psihologa učenici, učitelji i roditelji mogu doći samoinicijativno, na poziv psihologa ili prema preporuci drugih učitelja ili stručnih suradnika. Česte su zablude da kod psihologa idu samo oni s kojima nešto nije u redu ili koji ne mogu sami riješiti problem kao i da psiholog „daje recept“ za rješavanje problema.

Ponekad je potrebna stručna pomoć osobe koja će problem sagledat iz drugog kuta i pomoći da ustrojete u njegovom rješavanju. Psiholog u školi, dakle, radi s psihički zdravom djecom, kad imaju problema, kao što su problemi učenja, nasilje od druge djece ili roditelja, strah od ispitivanja, emocionalni problemi, agresivnost, razvod roditelja, gubitak bliske osobe i drugo. Ukoliko imate nekih problema, slobodno joj se možete obratiti. Kako već znate, odsad u holu škole imamo i Sandučić povjerenja gdje možete anonimno iznijeti svoja pitanja, sugestije i probleme. Nadamo se da vam je sada malo jasniji posao psihologa te da ćete iskoristiti i zatražiti pomoć.

Ana-Maria Lovrić i Veronika Sudar, 8.a

Bivši (m)učenici današnji djelatnici

Razgovarali smo s bivšim učenicima naše škole, današnjim djelatnicima. Postavili smo im nekoliko pitanja i dobili zanimljive odgovore. Najzanimljivije razgovore donosimo u cijelosti.

Ravnatelj Ante Lovrinčević

Koju školu ste završili?

OŠ Bizovac, SŠ u Osijeku (EMŠ Elektrometalski školski centar) elektronička slabe struje i Pedagoški fakultet profesor Proizvodno tehničkog obrazovanja.

Jeste li uvijek htjeli raditi posao koji radite danas?

Iskreno ne. Igrom slučaja (i ako ništa u životu nije slučajno) zakasnio sam se upisati na Elektrotehnički fakultet u Zagreb. Upisujem PF odjel predmet PTO koji se kao takav uvodi u srednjoškolska obrazovanja. Posao mi je zagarantiran, očito sam pragmatičan.

Nastavnik Slaven Školka

Koji vam je bio najdraži predmet u školi?

Tjelesni. Po tom predmetu ušao sam u svijet sporta. Nogomet, stolni tenis, šah, atletika... samo su još više učinili moje djetinjstvo dinamičnom igraonicom.

Ivan Herega, 8.b

Što najviše volite kod djece koju podučavate?

Iskrenost. Protiv sam dvoličnosti, izmotavanja i prenemaganja. Volim što brojni raznoliki sati kroz školsku godinu dopuštaju svakom učeniku da pokažu svoje vrline i talente. Volim također doživjeti povjerenje od stranih učenika. Volim gledati prijateljstva među djecom. Volim veliki odmor provesti među djecom na hodniku. Volim njihovu bezbrižnu igru.

Što biste djeci naše škole poručili?

Budite zahvalni za sve što imate u životu. Zahvalni se budite i zahvalni utonite u san. Ne razmišljajte o onome što nemate već se naučite radovati svemu što vas okružuje. Uz sve to zapamtite: OSMIJEH JE NAJBOLJI POGLED NA ŽIVOT I LJUDE.

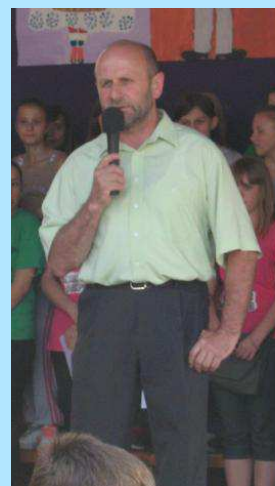
Koji vam je bio događaj koji najviše pamtite?

Otvaranje sportske dvorane. poplavu u istom prostoru. Kao učenici viših razreda sudjelovali smo u skidanju parketa nakon poplave.

Jesu li učenici prije bili mirniji i marljiviji od današnjih učenika?

Drugo je vrijeme i drugačiji su odnosi. Pozitivno je danas što je veća sloboda i učenici imaju veća prava, ali, nažalost, neki to zloupotrebljavaju jer ne poštuju svoje obveze. Po meni, veća sloboda treba povlačiti za sobom i veću odgovornost.

Patrick Perošević, 8.b

Jeste li ikad imali želje za druga zanimanja?

U mom životu sport je ostavio dubok trag, pa i zanimanja koja su imala veze sa sportom meni su uvijek bila zanimljiva.

Nastavnik Dubravko Bartulac

Recite nam za početak,kako ste proveli svoje školske dane u ovoj školi?

Svatko se s nostalgijom prisjeća svojih školskih dana. Krenuo sam u prvi razred davne 1979.godine,nas je tada bilo puno više, po tri razredna odjela, a tijekom predmetne nastave promijenio sam tri razrednika Duška Topića, Karicu Barić, Nataliju Bstrocki. Posebno su mi u sjećanju ostala druženja u sportskoj dvorani, školske tombole, igre i plesna natjecanja.

Rade li danas u ovoj školi profesori koji su vama predavali?

Dobar dio mojih nastavnika više nije u ovoj školi,a nastavnici koji su meni bili učitelji su:Zdenka Bogović,Emilija Savić,Marija Vizler i Mario Fišer. Sjećam se da je moj ondašnji nastavnik,današnji kolega Mario Fišer započeo s radom kad sam ja bio 8.razred. Kad sam bio đak ove škole,svi su mi učitelji izgledali kao da ne stare. Pa valjda i u tome leži tajna učiteljskog poziva. Posebno mi je zanimljivo što dijelim kabinet s bivšom nastavnicom. Tako je Zdenka meni ista,a ja sam ostario.:)

Primijetili smo da vas dosta zanima film i mediji,pa kako to da ste se odlučili za učiteljski poziv?

Kad sam odlučivao o zanimanju,priznajem da nisam razmišljao o pozivu učitelja. Budući da nisam išao na studij novinarstva,odlučio sam studirati kroatistiku (hrv.jezik i književnost) što mi se tada činilo najbližim novinarstvu. Kada sam na 4.god.studija počeo s praksom,otvorio mi se potpuno novi svijet i poželio sam sebe vidjeti u razrednoj stvarnosti.

Veronika Sudar, 8.a

Marijana Jovinac

Volite li svoj posao?

Volim kuhati svako novo jelo,a isprobati novi recept za mene je izazov.

Biste li to zanimanje preporučili osmašima?

Kuharstvo je zabavno i kreativno. Preporučam ga samo onima koji gaje simpatije ili nešto vide u toj vrsti posla.

Imate li problem s učenicima?

Nemam problema,uglavnom su pristojni! Svaki nastali problem brzo riješimo i zaboravimo.

Kakva su jela danas,a kakva su bila u školi?

Danas je ponuda hrane jako velika i kvalitetna u odnosu na prije kada sam ja išla u školu.

Koji vam je bio najdraži predmet i nastavnik/ca?

Nisam imala najdraži predmet kao ni nastavnika,bilo ih je dobrih i onih manje dobrih.

Kako ste se osjećali kad ste počeli raditi u školi u koju ste išli?

Nisam mislila da ću se ponovno vratiti u svoju školu,ali danas mi je lijepo i sretna sam što sam u krugu djece koja su zadovoljna kad izlaze iz blagovaonice. Gladni ljudi su nervozni,a siti sretni i zadovoljni.

Petra Malogorski,8.a

Projekt RUKSAK 2011. U OŠ BRATOLJUBA KLAIČA

U ovogodišnjoj akciji pomoći afričkoj državi Malavij sudjelovalo je 8 osnovnih škola.

Zahvaljujući suradnji prikupljeno je i zajedno odveženo **720 ruksaka** . Akcija je trajala od 5.9 do 22.9.2011. Međunarodna udruga Marijini obroci organizira kontejnerski transport do države Malavij . Valja istaći da je inicijativa pokrenuta još u svibnju 2011. Kada su učenici i djelatnici OŠ „Petrijevci“ prikupili 60 ruksaka. Njihov uspjeh donio je i novu motivaciju navedenim školama da do kraja rujna 2011. Pomognu prikupiti što veći broj ruksaka kako bi ostvarili broj od 5000 komada čime bi napunili kontejner.

Dvadeset dana pristizali ruksaci pomno su pregledali i upakirali učenici osmih razreda. Nekoliko popodnevni smjena u školi trebalo je da 720 ruksaka pripremi za carinu i daleko putovanje. Naši učenici zasebno su prikupili 180 torbi i ruksaka. Valja istaći da sav prikupljeni školski pribor, odjeća i obuća kao i higijena što nije stalo u napunjene kontejnere ,usmjereno je prema Crvenom križu u Valpovu te udruzi sv. Vinka za pomoć siromašnim obiteljima.

Alen Lovrić, 8.a

IZ ŽIVOTA NAŠE ŠKOLE

DAN DJECE- Dana 25.10. samo obilježili Dan djece tako smo prikupili naše stare igračke i odnijeli ih u vrtić. Djeca su se jako radovala. Sa osmijehom sa lica djeca su pregledali kutije u kojima su stajale igračke. Pozdravili samo se s djecom i krenuli natrag u školu. Ja sam jako sretna što sam darovala ono što je meni ne treba, a nekima je to dobro došlo.
Iva Kovać, 4.

MASKEMBAL- Postoji samo jedan dan u godinu kad svi mi učenici, pa i učitelji u školi, došli pod maskama i barem na trenutak pokušali biti ono što nismo. Škola je na taj dan bila prepuna vija, vještica, policajaca... I cvrčio je cvrčak koji je iz ravnateljevog ureda. Zahvaljujemo našem bivšem učeniku Josipu Slameku i njegovom bendu na odličnoj atmosferi, ali bez profesora Dubravka i Slavena ne bi bilo ludo i nezaboravno. Naravno sve što je lijepo kratko traje. Maskenbal je prošao, a maske i lijepe uspomene ostaju u sjećanju.

DAN KRUHA- Obilježavamo i dan kruha ispred crkve sv. Mateja u Bizovcu. Svi učenici naše škole okupili su se na misi zahvalnici koju je predvodio naš župnik Zoran Ćosić. Ispred crkve bili su postavljeni štandovi i svaki je razred izložio pekarske proizvode koje su učenici zajedno sa svojim ukućanima ispekli. Mještani su sa zadovoljstvom kušali i kupili naše proizvode. Od prikupljenog novca svaki je razred izdvojio dio za pomoć djeci u Africi.

ZEMLJA IMA SRCE- Povodom Dana planeta Zemlja učenice 4. razreda napisale su ove lijepe misli.
Ivna Glavaš: "ZEMLJA JE MAJKA."
Marta Jakofi: Ako zagadiš tlo zagadiš i sebe. Mi smo dio Zemlje i ona je dio nas.
Paula Kardum: Ako pljuješ na tlo, pljuješ samoga sebe. Svaki dio Zemlje svet je.

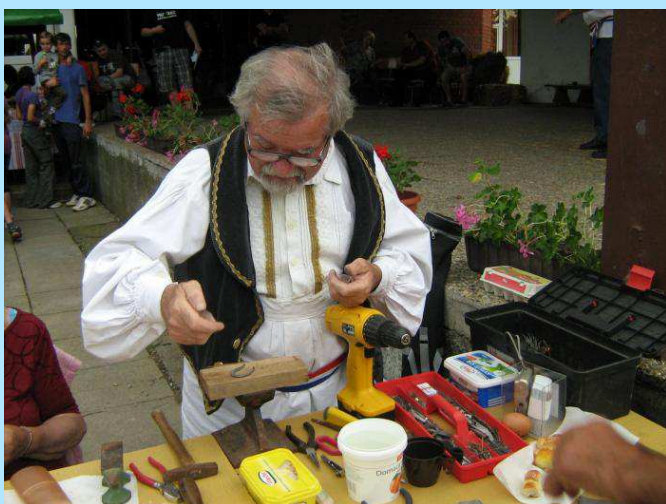
Stephanie Gajec, 8.a

„Što bi stari rekli sada“

Kao i proteklih nekoliko godina dan škole obilježili smo u školskom dvorištu pod nazivom „Što bi stari rekli sada“. Učenici svih razreda natjecali su se u različitim starim sportovima kao što su: skakanje u vreći, šinje, gađenje lukom i strijelom, kozana, mosor...

Osmi razredi snage su odmjerili u povlačenju užeta, a pobijedili su učenici 8.a razreda. Osim sportskih moglo se vidjeti i mnoštvo drugih sadržaja. Svoje proizvode izložili su brojni obrtnici, medari, cvjećari, a moglo se probati i finih raznovrsnih kolača.

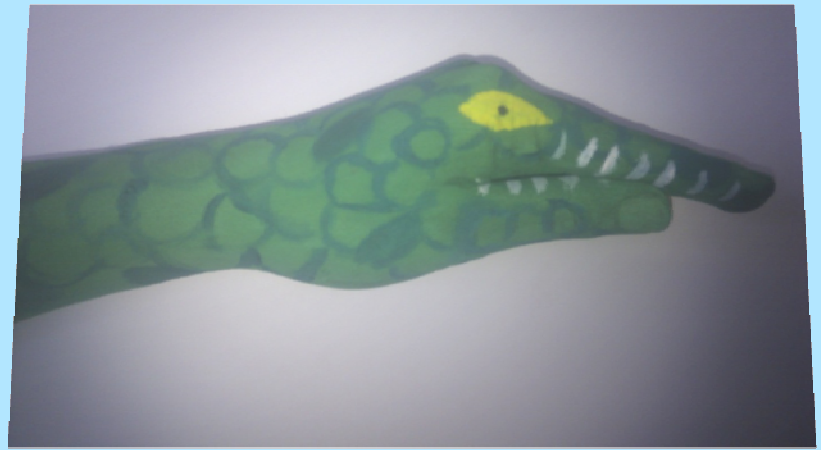

Veronika Sudar, 8.a

Posebno iznenađenje kod najmlađih izazvali su terpijski konji, gdje se svatko mogao iskušati u jahanju. Posebni gosti bili su rukometašica Kaja Ileš i veslačica Mirna Rajle Brođanac. Dobru atmosferu upotpunili su školski zbor i tamburaški orkestar pod vodstvom prof. Andreje Jandrok-Škugor.

Volim

likovni

Više na stranici
naše škole...

Dan

škole

STARI KURCI

SADA

u slici

